

Militære enheder fra Bermuda, 1894-1945

Indledning

Bermudas geografiske placering ud for den nordamerikanske kyst gav i mange år øgruppen en stor strategisk betydning med deraf følgende opbud af militære enheder [1](#). Frem til slutningen af det 19. århundrede varetog enheder fra den engelske hær og flåde sikringen af øgruppen, uden egentlig deltagelse af den lokale befolkning.

Den engelske regering søgte ved flere lejligheder at lægge pres på de lokale myndigheder for at få dem til at deltage mere aktivt i lokalforsvaret, men først i 1890'erne gav lokalregeringen efter (bl.a. som modydelse for at få tilladelse til at opbygge en egentlig hotelindustri) og vedtog i 1892 en lov om oprettelse af lokale militsstyrker - artilleri, fodfolk og ingeniørtropper [2](#).

Selvom styrkerne forblev lokale, bidrog Bermuda dog under både Første og Anden Verdenskrig med soldater til den engelske hær. Som i andre kolonier var der en generel uvilje mod at bevæbne de ikke-europæiske befolkningsgrupper, hvilket også afspejler sig i enhedernes sammensætning som enten rent europæiske eller rent farvede enheder, en holdning som først ændres sig i 1960'erne.

Bermuda Volunteer Rifle Corps

Selvom loven ikke angav en racemæssig begrænsning i rekrutteringen, rekrutterede Bermuda Volunteer Rifle Corps alene soldater blandt medlemmer af lokale skytteforeninger, der alene optog europæere.

Regimentsmærke

Bermuda Volunteer Rifle Corps.

Fra Badges of the British
Commonwealth & British

Overseas Territories (H.H. Booker).

Historisk resume

1894: Bermuda Volunteer Rifle Corps

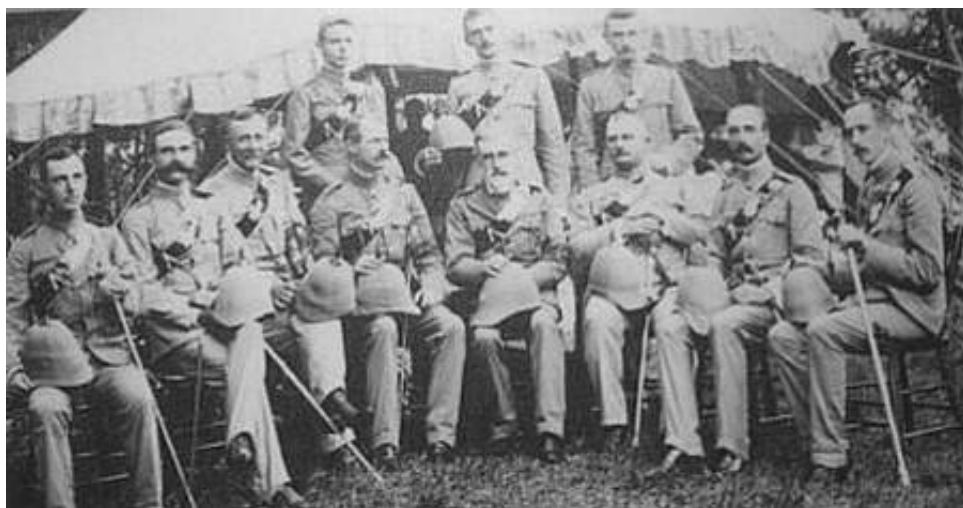
1946: Regimentet reduceres til en kadre, men i 1948 genoptages hvervningen

1951: The Bermuda Rifles

1965: The Bermuda Regiment ved sammenlægning med Bermuda Militia Artillery

I 1896 bestod enheden af tre kompagnier, benævnt "A", "B" og "C" Company, og et styrketal på ca. 300

mand. Senere (hvornår fremgår ikke) kom et fjerde kompagni til "D" Company, og af "B" og "D" udtoges mandskab til et stabselement.

Officerer fra Bermuda Volunteer Rifle Corps, i 1890'erne.

Fra Kilde 1.

En cyklistdeling blev dannet af 6 mand fra hvert kompagni, ligesom et musikkorps blev føjet til styrken, da et lokalt orkester meldte sig i samlet flok.

Bevæbningen var i første omgang Martini-Henry geværer, som i 1987 blev udskiftet med Lee-Metford geværer.

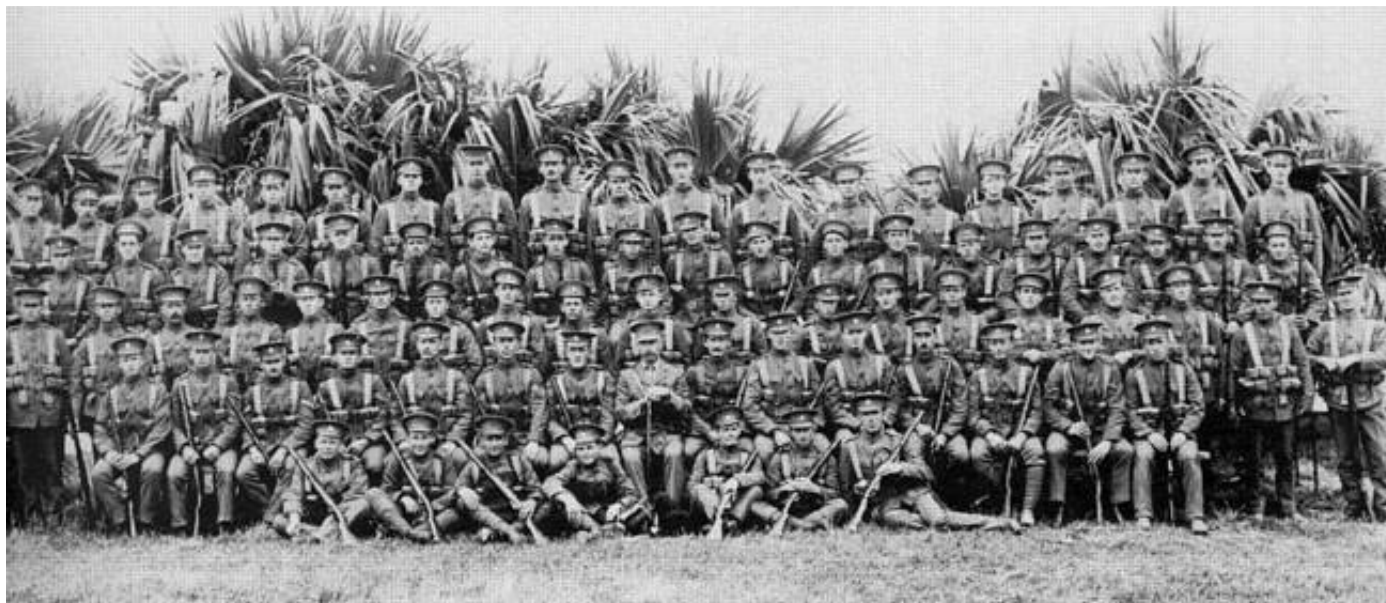
I 1899 fik regimentet sit første Maxim maskingevær.

Regimentets opgaver indbefattede bl.a. sikring af øgruppens kystbatterier og havneanlæg, opgaver der blev indøvet sammen med de regulære engelske enheder af hær og flåde, der var udstationeret på Bermuda.

Første Verdenskrig

I december 1914 blev det besluttet at oprette en enhed af kompagnistørrelse, der skulle sendes til Vestfronten; kompagniet skulle tilknyttes 2nd Battalion, Lincolnshire Regiment, der indtil 3. oktober 1914 havde været garnisoneret på Bermuda.

Godt 100 mand meldte sig i første omgang til dette kompagni, og efter afsluttet uddannelse blev 1 officer og 86 mand, under kommando af kaptajn Richard J. Tucker, via Canada, sendt til Grimsby i England, hvortil de ankom i maj 1915.

Det første kontingent af Bermuda Volunteer Rifle Corps, fotograferet på Bermuda, før afrejsen til England.

Fra Kilde 1.

Både 1. og 2. Bataljon af The Lincolnshire Regiment befandt sig allerede i Frankrig, og regimentet ønskede i stedet at opløse kontingentet og at indlemme soldaterne fra Bermuda i Lincolnshire Regiment som personelerstatning.

Der forelå dog en aftale mellem myndighederne på Bermuda og Det engelske Krigsministerium om, at kompagniet fra Bermuda Volunteer Rifle Corps skulle fungere i eget navn, og det blev derfor bestemt, at kompagniet skulle underlægges 1. Bataljon, som et ekstra kompagni, hvilket fik effekt fra juni 1915.

Det andet kontingent af Bermuda Volunteer Rifle Corps, fotograferet på Bermuda, før afrejsen til England, 1916.

Fra Kilde 1.

I løbet af det næste års tid udmærkede kompagniet sig på glimrende vis. Tabstallene gjorde dog, at kompagniets mulighed for at fungere som selvstændig enhed igen kom i farezonen, men da indfandt sig det andet (og sidste) kontingent fra Bermuda.

Det andet kontingent bestod af 1 officer og 34 mand, alle uddannet til at betjene de to medbragte Vickers maskingeværer.

Denne forstærkning ville have været et godt supplement til kompagniet, men på dette tidspunkt af krigen, var de middeltunge maskingeværer [3](#)) udskilt fra infanteribataljonerne og samlet i The Machine Gun Corps.

The Lincolnshire Regiment.
Cigaretkort nr. 45 fra serien
Army Badges, udgivet i 1939
af tobaksfirmaet Gallaher Ltd.

Bataljonerne var i stedet udrustet med lette Lewis maskingeværer, og det blev nu bestemt, at kompagniet fra Bermuda Volunteer Rifle Corps skulle omdannes til en let maskingeværenhed, bestående af 12 maskingeværgrupper, der resten af krigen fortsat fungerede som en ekstra enhed, underlagt 1. Bataljon af The Lincolnshire Regiment.

Bag på kortet står følgende:

The Lincolnshire Regiment. This historic county regiment was formed in 1685, and its connection with Lincolnshire was recorded in the name a hundred years later. The regimental tune is the famous "Lincolnshire Poacher", and provides their nickname "The Poachers". Their service in Africa under Lord Kitchener earned them the sphinx, so prominent in their badge. "Blenheim", "Ramillies", "Oudenarde", "Malplaquet" among their honours indicate their great fighting record under Marlborough.

Bermuda Volunteer Rifle Corps bevarede forbindelsen med Lincolnshire Regiment, og soldater fra Bermuda gjorde under Anden Verdenskrig også tjeneste ved Lincolnshire Regiment. De nutidige traditionsførende enheder - The Bermuda Regiment og The Royal Anglian Regiment - bibeholder tilknytningen.

Bermuda Militia Artillery

*Bermuda Militia Artillery, menig,
ca. 1900.*

Fra Kilde 1.

*Bermuda Militia Artillery, korporal,
ca. 1900.*

Fra NYPL Digital Gallery.

Hvor Bermuda Volunteer Rifle Corps var forbeholdt den europæiske befolkningsgruppe på Bermuda, så var Bermuda Militia Artillery forbeholdt den farvede del af befolkningen.

Korpsets opgave var at støtte de engelske artillerienheder, der bemandede Bermudas kystforter.

De frivillige artillerister fik udleveret to uniformer - en khakifarvet tjeneste- og feltuniform. samt en mørkeblå gallauniform

Første Verdenskrig

Saint David's Head Battery, Bermuda, ca. 1950.

Fra Kilde 1.

De frivillige artillerister blev mobiliseret og indgik i bemanningen af det permanente kystforsvar samt en række mobile batterier, der kunne indsættes efter behov.

Oplysninger om kystforsvaret på Bermuda findes på hjemmesiden Bermuda's British Army forts from 1609 (Bermuda Online).

Fortet var aktivt indtil 1953 og var i sin storhedstid udrustet med 2 stk. 6-tommers og 2 stk. 9,2-tommers kanoner [4](#)).

The Bermuda Contingent, Royal Garrison Artillery

Officerer og underofficerer fra The Bermuda Contingent, Royal Garrison Artillery, fotograferet i England før indsættelsen på Vestfronten.

Fra Kilde 3.

I marts 1916 oprettedes The Bermuda Contingent, Royal Garrison Artillery og i maj 1916 afgik 4 officerer og 197 mand, under kommando af major T.M. Dill til Vestfronten, hvor de fra juni blev indsat i ammunitionsforsyningstjenesten.

I maj 1917 blev kontingentet forstærket med yderligere 2 officerer og ca. 50 mand.

Henset til de fire officerer, må der være tale om det første hold.

Så vidt kilderne bar artilleristerne fra Bermuda ikke særlige uniformsmæssige kendetegn.

African troops off to the trenches on The Somme.

Fra et samtidigt postkort.

Major Dill skrev i 1917 til guvernøren på Bermuda, at artilleristerne, der var de første (engelske) afrikanske soldater, der blev indsat på Vestfronten, hurtigt fik et godt ry.

Postkortet forestiller dog mest sandsynligt soldater fra *British West Indies Regiment* [5](#)), der sammen med kontingentet fra Bermuda, så vidt jeg ved, var de eneste (engelske) afrikanske enheder på Vestfronten.

Bermuda Volunteer Engineers

Selvom lovgivningen fra 1892 gav mulighed for oprettelse af en ingeniørenhed til brug i kystforsvaret, ser det ikke ud til, at Bermuda Volunteer Engineers først for alvor tager form i 1930'erne.

Bermuda Volunteer Engineers' lejr ved St. David's Head Battery.

Fra Kilde 1.

Det er muligt, at en mindre ingeniørenhed før denne tid har indgået i søminetjenesten [6](#)). Under alle omstændigheder overtages denne tjeneste i 1928 fra det engelske forsvar, hvorefter Bermuda Volunteer

Engineers oprettes.

Denne enhed, der også var forbeholdt den europæiske befolkningsgruppe, indgår herefter i bemanningen af kystforsvarets lyskastere og signaltjenesten.

The Caribbean Regiment

Soldater fra 1st Battalion, The Caribbean Regiment, fotograferet i Ægypten, august 1945.

Fra WIR Photo Center

(The Ex-West Indian Servicemen Association).

Oplysninger om fotografiet stammer fra

Public Records (St. Kitts-Nevis History Page).

Under Anden Verdenskrig oprettedes i april 1944 *The Caribbean Regiment*, der bestod af farvede soldater fra de engelske besiddelser i Vestindien og Bermuda. Bataljonschefen var oberstløjtnant H. Whitehorne, Jamaica Reserve Regiment.

Frivillige fra Bermuda udgjorde, så vidt vides, et af bataljonens kompagnier.

Efter nogle måneders uddannelse i Amerika - Fort Eustis, Virginia - afgik 1. Bataljon med Nordafrika som mål i juni 1944.

Krigens fokus var skiftet til fordel for Vesteuropa og Italien, og bataljonen blev nu sendt til Napoli i juli 1944.

Det var tilsyneladende svært at indpasse bataljonen i hærens struktur - en engelsktalende bataljon med afrikansk personel, der var mere englændere end "indfødte", lod sig ikke let indpasse i en infanteribrigade [7](#)). Bataljonen blev således, til stor skuffelse for soldaterne, ikke indsat ved fronten, men fungerede som arbejdsstyrke og bevogtningsenhed.

*Inspektion af vagtstyrke fra 1st Battalion,
The Caribbean Regiment, Ægypten, ca. 1945.
Fra Commonwealth contribution to World War 2.*

Som yderligere årsager til denne situation anføres også, at bataljonens uddannelsesniveau ikke var tilstrækkeligt, ligesom man frygtede for følgevirkninger i de vestindiske samfund i tilfælde af store tab.

I oktober 1944 eskorterede bataljonen ca. 4.000 tyske krigsfanger til Ægypten.

Bataljonen forblev i Nordafrika resten af krigen, bl.a. indsat i minerydning langs Suezkanalen, og frigjorde herved andre enheder til indsats i Italien.

I 1946 vendte bataljonen tilbage til Vestindien, hvor den blev opløst.

Afslutning

I 1965 besluttede man - bl.a. under indtryk af udviklingen i Amerika - at slå Bermuda Rifles og Bermuda Militia Artillery, der siden 1953 havde fungeret som infanterienhed, sammen, og dermed ophørte den tidligere racemæssige adskillelse af soldaterne.

The Bermuda Regiment, som blev enhedens navn, er fortsat en aktiv del af forsvaret af Bermuda, der er den ældste tilbageværende oversøiske del af Storbritannien.

Papiret her har vist nogle glimt af de militære enheder fra Bermuda og er man yderligere interesseret heri, så kan de efterfølgende kilder anbefales

Kilder

1. ARMA Imperial and Colonial Military Units, 1612-2002 (The Somers Isles).
2. Bermuda Volunteer/Territorial Army Units 1895-1965 (Wikipedia).
3. Bermuda's War Veterans (Keith Archibald Forbes).
4. The Caribbean Regiment (Regiments of the British West Indies).
5. The Bermuda Rifles (Land Forces of Britain, the Empire and Commonwealth).

6. Recollections of World War II af Rebecca Tortello (Jamaica Gleaner).
7. The Bermuda Regiment af Larry Burchall (Bermudas officielle hjemmeside).

Noter

- 1) Se Bermuda (Wikipedia).
- 2) Se Bermuda Volunteer/Territorial Army Units 1895-1965 (Wikipedia).
- 3) Kilde 1 oplyser, at myndighederne på Bermuda havde indkøbt sine maskingeværer fra Vickers Fabrikkerne til en pris af £200 pr. stk. Beskyldt for i urimelig grad at profitere på krigen blev Vickers i 1915 (1916?) tvunget, dog næppe for alene for salget til Bermuda alene, til at sænke prisen til nu £80 pr. stk.
- 4) Pjecer af tilsvarende typer er omtalt i Om engelsk kystartilleri, 1910-1940.
- 5) Se Om British West Indies Regiment under Første Verdenskrig.
- 6) Enheden kan have været analog med de Volunteer Submarine Miners, der indgik i de engelske frivillige enheder frem til 1907, som omtalt i Om engelsk kystartilleri, 1910-1940.
- 7) Se også A Force of their own af Joanne Buggins (Imperial War Museum), hvori der refereres til diskussioner mellem det engelske Koloniministerium og Krigsministerium om mulighederne for respektive interessen i, at enheder fra Vestindien deltog aktivt i krigen.